

ROUŠKA

ročník 22

číslo 6/19

Vydává Charita Bohumín, Štefánikova 957, Bohumín
tel: 593 035 046, mobil: 736766021, email : info@bohumin.charita.cz

POMYSLNÝ BETLÉM

K vánocům patří bezesporu stavění betlémů. Tuto vánoční rekvizitu přikládáme k našim stromečkům nebo jen tak někde do našich příbytků. Je pěkné, když se například děti učí u betléma modlit, když tak událost Ježíšova narození, tímto způsobem vyjádřená, zaujme alespoň na chvíli jejich a třeba i naši pozornost. A tak mne napadá, co kdybychom si představili, že se pokusíme takový betlém pomyslně, ve svých představách postavit. Třeba jako nějakí řezbáři. Že se pokusíme ztvárnit událost Narození Ježíše Krista a současně ji vztáhnout k našemu současnému životu. V těch reáliích, jak je prožíváme, i s těmi, se kterými žijeme, kteří tvoří naše město nebo k nám nějak patří. Takováto představa nám totiž skýtá mnoho dobrých podnětů k zamyšlení.

Betlémskou stáj s Ježíškem, Marií a Josefem bychom jistě umístili do středu zamýšleného ztvárnění. A tak to má být. Bůh má být středem našeho života, i když přichází nenápadně a jeho přítomnost musíme odhalovat i tam, kde bychom to třeba nečekali. A tak se stáj, chlív, věc někdy opovrhovaná, může stát středem scenerie našeho života. Sami si možná vzpomeneme na okamžik, kdy se nám Bůh zvláštním způsobem „zjevil“ v našem životě, kdy jsme v něj s jistotou uvěřili. Je to zvláštní, alespoň já to tak mám, taková vzpomínka bývá uchována v paměti i s konkrétním místem. Ale pojďme dál k tvorbě betléma. Asi bychom také přemýšleli, koho bychom všechno kolem stáje umístili, kdo by tam měl být. Kdo patří k našemu životu. Možná bychom přemýšleli o svých nejbližších, o přátelích a kamarádech, ale i o těch, se kterými nejsme natolik v kontaktu, možná i o těch, které považujeme za své nepřátele.

Byly by tam všechny postavy? Nezapomínáme na někoho? Nebo je někdo, koho bychom tam nechtěli mít? Proč? Vzpomeneme i na ty, kdo nám slouží v různých profesích? A jak bychom jednotlivé postavy rozmístili, jak daleko od stáje, co by dělali, kam by směřovali? A kam bychom umístili sami sebe, v jaké vzdálenosti o Ježíše, kterým směrem bychom směřovali, k jeslím nebo od jeslí? Co by to vyjadřovalo? S kým bychom „kráčeli“, koho bychom chtěli přivést k Ježíškovi? A můžete ve své fantazii pokračovat ve „stavbě“ i v úvahách dále.

Tak by se mohl pomyslně stavěný betlém stát jistou momentkou našeho života. Možná by nám ukázal něco, co si neuvědomujeme, co se nám z běžného denního shonu a vnímání ztrácí. „Pozice“, kterou vyhrazueme ve svém životě Bohu. Je ve středu dění našeho života? Nebo je odsunut stranou do role čekajícího, nebo jen jako kulisa, samozřejmá, ale vlastně neživá figurka? Vztahy k druhým lidem, náš zájem o ně, o směřování jejich života, o jejich spásu – je nám to lhostejné? Vůbec naše vnímání okolí. Co by tvořilo kulisu této scenérie? Krásná příroda nebo supermarketky ...?

A s tím vším můžeme přijít k Dítěti, svěřit mu celý svůj život a všechno a všechno, co k tomu patří. On svou otevřenou náručí, která se jednou stane přibitou náručí na kříži, jej obsáhne celý. Přitáhne jej k sobě a povýší tím, že mu vtiskne ten nejhlubší smysl a skutečný cíl. A bude-li naše víra v Něho zase o trochu živější a pevnější, tak ten náš příští pomyslný betlém bude jistě o něco krásnější.

Požehnané svátky a celý příští rok přeje Aleš Ligocký

VŠEOBECNÝ ÚMYSL CHARITY

**Za Boží pomoc při uvedení
Charitního domu sv. Kláry
do služby.**

KONKRÉTNÍ ÚMYSLY

- * Za muže, který hledá útěchu v alkoholu, aby s pomocí Boží unesl vše těžké ve svém životě a našel cestu ze své závislosti.
- * Za nové kolegyně v Charitním domě sv. Kláry; za Boží vedení a požehnání pro jejich práci
- * Za Boží požehnání pro všechny zaměstnance Charity Bohumín

V OBČANSKÉ PRACUJE NOVÁ TVÁŘ...

Mnozí jste již patrně zaregistrovali, že poradna prošla personální obměnou.

Rádi bychom se tímto rozloučili s naší dlouholetou kolegyní poradkyní Márií Míčkovou. Děkujeme za obětavou službu v Charitě Bohumín a přejeme Boží požehnání do dalších životních cest.

Současně vítáme novou poradkyni Moniku Adámkovou rozenou Ligockou, přejeme jí hojnost pracovní i duchovní síly a věříme, že se jí s námi v týmu bude dobře spolupracovat.

Položili jsme jí několik otázek:

Co tě přivedlo k práci v Charitě?

Rozhodnutí pracovat v profesi, kde se pomáhá, ve mně zrálo asi už od dětství. Při povodních v roce 1997 jsem mohla z blízka sledovat, jak Charita organizuje pomoc potřebným a ta myšlenka pomoci a sounáležitosti se mi líbila. Po ukončení gymnasia mě to pak táhlo ke studiu sociální práce a v tomto oboru už jsem zůstala.

Co se Ti na práci v poradně líbí, z čeho máš radost?

Líbí se mi různorodost témat, která se zde řeší. Neustále je se co učit. Mám možnost potkávat různé lidi a vyslechnout mnohé životní příběhy.

Dělá mi radost, když můžu klientům pomoci a dát jim naději na ukončení vleklých potíží, jak tomu bývá například při zařizování oddlužení.

Co se Ti na práci nelíbí, s čím bojuješ?

Nedalo by se přímo říct, že se mi něco nelíbí. Spíše zatím bojuji se svými limity. Byla jsem dlouho mimo obor a za ta léta se řada věcí změnila.

Snažím se doplnit si vědomosti a vzdělání. Je to však běh na dlouho trať.

Jak zvládáš rodinný život skloubit s profesním?

Nastoupila jsem po mateřské dovolené a zatím nepracuji dlouho. Dalo by se říct, že si všichni zvykáme. Pro děti je novinka, že už nejsem pořád

k dispozici, ale myslím si, že to patří k životu a že se to zatím daří dobře.

Jak zvládáš psychickou zátěž, jak pečuješ o svou duševní rovnováhu?

Když čelím nějaké těžké výzvě, nebo náročným situacím, hledám pomoc ve svém nejbližším okolí, nejčastěji u manžela. Někdy mi stačí si o svých

potížích popovídat a vše je zase v pořádku. Dobrým prostředkem

k udržení duševní rovnováhy jsou pro mě taky moji kluci, kteří mě natolik zaměstnají, že na nějakou nerovnováhu není ani čas.

Jakých vlastností si u člověka vážíš?

Mezi vlastnosti, které oceňuji, patří například laskavost, upřímnost, pracovitost a poctivost. Vážím si také lidí, kteří jednají s druhými s úctou a

dokáží třeba i kritiku, nebo nepříjemné věci sdělit slušně a bez urážek.

Co bys chtěla čtenářům vzkázat?

Čtenářům bych chtěla popřát hezký advent a požehnané svátky. Taky je prosím o modlitbu, abych obstála v poradenské práci.

Děkujeme za rozhovor. Pán ti žehnej!

Lucie Fábryová, vedoucí Občanské poradny v Bohumíně

DLOUHODOBÉ OŠETŘOVNÉ

Život sebou přináší různé situace. Jednou z nich může být, že váš blízký je hospitalizován a z úst ošetřujícího lékaře uslyšíte větu, že po propuštění z nemocnice bude váš blízký potřebovat následnou celodenní péči. Na tuto situaci reaguje od 1. června roku 2018 dávka z nemocenského pojištění, a to **dlouhodobé ošetřovné**.

Tato dávka je určena zaměstnancům nebo osobám samostatně výdělečně činným, kteří jsou plátcem nemocenského pojištění. Pečující osoba může čerpat až 90 kalendářních dní pracovní volno, kdy během této doby je vypláceno dlouhodobé ošetřovné ve výši 60% denního vyměřovacího základu. V případě, že je pečující osoba zaměstnaná, má zaměstnavatel dle Zákoníku práce povinnost omluvit jeho nepřítomnost po dobu poskytování dlouhodobé péče. Zamítnout poskytnutí volna může zaměstnavatel jen, pokud má pro to vážné provozní důvody, které zaměstnanci musí sdělit písemně.

Dlouhodobé ošetřovné mohou čerpat příbuzní (např. manželka, dospělý potomek, tchyně, švagr, neteř nebo snacha apod.) člověka vyžadující dlouhodobou péči. Dále to také může být druh nebo družka ošetřovaného člověka anebo osoba žijící s ošetřovaným člověkem v domácnosti. U osob bez přímého příbuzenského vztahu je zákonem stanovena podmínka společného místa trvalého pobytu s člověkem, kterému je poskytována celodenní péče. Ošetřující osoby se mohou v péči bez omezení střídát, pouze ale po celých dnech.

Základní podmínkou pro vznik nároku na tuto dávku je **hospitalizace** ošetřovaného člověka, která trvala minimálně 7 po sobě jdoucích kalendářních dnů (počítá se i první a poslední den hospitalizace), a potřeby celodenní péče v domácím prostředí alespoň po dobu 30 dnů následujících po propuštění z nemocnice. Ošetřovanému člověku musí být vydáno rozhodnutí o potřebě dlouhodobé péče, a to ošetřujícím lékařem zdravotnického zařízení poskytujícího lůžkovou péči. Důležité je myslet na to, že není povinností lékaře o možnosti dlouhodobého ošetřovného informovat. Specifickou podmínkou pro nárok na dlouhodobé ošetřovné je, že ošetřovaná osoba udělila souhlas s poskytováním dlouhodobé péče ošetřující osobě, a to na žádosti o dávku.

Nárok na dlouhodobé ošetrovné se uplatňuje prostřednictvím několika předepsaných tiskopisů, některé vystavuje pouze ošetřující lékař zdravotnického zařízení lůžkové či ambulantní péče, jiné vyplní žadatel o dávku spolu s osobou, o kterou bude pečovat. Zaměstnanec předá doklady svému zaměstnavateli a ten je spolu s dalšími podklady odešle na OSSZ. OSVČ je předávají přímo „své“ OSSZ, u které jsou registrovány.

Podrobné informace naleznete na webových stránkách České správy sociálního zabezpečení - www.cssz.cz/web/cz/dlouhodobě-osetrovné.

*Michaela Míčová, sociální pracovnice
Charitního domu pokojného stáří sv. Františka*

CESTA DLOUHÁ TISÍC MIL ZAČÍNÁ PRVNÍM KROKEM...

Služby Denního centra a Noclehárny začala využívat žena K středního věku. Dříve pracovala, měla byt a rodinu. Pracovní vytíženost a neshody v zaměstnání ji dohnaly k užívání léků a pak i alkoholu. Nakonec v práci dala výpověď, následně přišla o bydlení. Když začala využívat naše služby, často se nechala zlákat svým okolím a užívala alkohol častěji a ve větších dávkách. Situaci s pitím už sama nezvládala, proto se sama rozhodla, že chce podstoupit protialkoholní léčbu. Termín nástupu byl objednan, do Psychiatrické nemocnice v Opavě ji doprovázely dvě pracovnice. Spolu jsme byly v kontaktu pomocí e-mailu. Nějakou dobu se klientka neozvala.

Po návratu z léčebny paní A bydlela v bytě, který ji pomohly zařídit dcery. Dcery se o ni staraly, hlídali ji, pomáhaly ji, aby začala „normálně“ fungovat. Po ½ roce se objevila v doprovodu své dcery v Denním centru pro osoby bez přístřeší. S sebou měla kufr a dvě tašky. Paní K neodolala svobodě, kterou získala a taky příležitosti, kdykoliv se napít. Po několika týdnech se bohužel musela z bytu odstěhovat. Dcery se opět postaraly. Byt daly do původního stavu a vrátily ho majiteli. Ale s maminkou už si rady nevěděly. Máma začala znovu pít a bylo to stále horší, a tak ji doprovodily do naší služby a požádaly, zda by jejich maminka znovu mohla užívat služby jak Denního centra, tak Noclehárny. S těžkým srdcem a se slzami v očích od nás dcery odcházely.

Takovou změnu paní K. jsme nečekali. Na začátku měla odhodlání a víru v to, že své rozhodnutí a zbavení se pití, zvládne. Teď přede mnou stála žena zlomená, smutná, zklamaná a nešťastná. Kdybych ji potkala na ulici, nepoznala bych ji. Byla zanedbaná, a v obličejí zestárla nejméně o 10 let.

Sama o sobě říkala, že nemá důvod žít, že to nezvládla a je jí všechno jedno. Řekla: „Měla jsem vše a teď nemám nic, a můžu si za to sama“. Dokonce se na pár dní dostala do nemocnice, protože chtěla zemřít.

Po návratu z nemocnice začala přemýšlet, co vlastně chce, co má v jejím životě smysl. Po krátké době se rozhodla, že začne zase od začátku, bez pomoci dcer, které vše za ni řešily. Teď to chce zvládnout sama. Omezila pití, začala na sebe více dbát, hledá si práci. S dcerami komunikuje přes telefon. Chce zase získat jejich důvěru, i když ví, že to nebude snadná cesta, ale záleží teď jen a jen na ní. Našla si jiné vhodnější bydlení. Do Denního centra si občas přijde popovídat o tom, jak se jí daří a jaké má plány. Bydlení se jí líbí, má tam soukromí, kde může být sama sebou. Na otázku, zda má chuť se napít, když už ji nikdo nehlídá, tak odpovídá, že nemá. Kde došlo k tomu zlomu, nezjistíme, ale máme z té změny radost.

Každý den na ni budou čekat nástrahy, alkohol je dostupný na každém kroku. Teď už ale paní K. ví, že za každé rozhodnutí musí sama převzít odpovědnost. Věříme, že bude mít dost síly, aby všechny překážky překonala a byla ve svém životě šťastná.

„Krok zpátky poté, kdy sejdete z cesty, je krok správným směrem.“

Karin Vitová, vedoucí noclehárny sv. Martina

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2020

Milí přátelé charitního díla,

velice si vážíme Vaší podpory Tříkrálové sbírky. Děkujeme, že jste při minulé

sbírce (2019) vřele přijali koledníky a štědře je obdarovali. V našem regionu se vybralo 477 367 tisíc korun, díky kterým můžeme lépe pomoci lidem v nouzi.

Díky výtěžku minulé sbírky (2019) jsme:

- ✧ Pořídili část vnitřního vybavení pro nově rozšířenou sociální službu Odlehčovací služby (nábytek pro klienty, kancelářský nábytek pro personál, pračky, sušičky)
  - ✧ podpořili provoz Nízkoprahového denního centra pro osoby bez přístřeší
- Vaše důvěra je pro nás závazkem a současně povzbuzením pro naši práci.

Další ročník Tříkrálové sbírky proběhne od 1. do 14. ledna 2020.

Hlavním koledovacím dnem bude sobota 4.1.2020.

Z nové sbírky (2020) bychom rádi:

- ✧ pořídili altány pro klienty v Charitním domě pokojného stáří sv. Františka a také pro klienty nového Charitního domu sv. Kláry, kde bude od ledna 2020 nově poskytována rozšířená odlehčovací služba
- ✧ opět podpořili provoz Nízkoprahového denního centra pro osoby bez přístřeší

Prosíme o Vaši přízeň a štědrost.

Za pracovníky i klienty Charity Bohumín:

Zdeňka Kniezková Brňáková, ředitelka

Charita Bohumín, Štefánikova 957, 735 81 Bohumín

tel.: 736 766 021, info@bohumin.charita.cz, www.bohumin.charita.cz

PÁR VĚT NA ZÁVĚR ROKU...

Blíží se konce roku a všichni pomalu odškrťáváme v pomyslném seznamu úkolů, které jsme již stihli splnit a ještě narychlo dopisujeme, co je ještě třeba stihnout. Je to jak v rodinném životě (zvláště pro nás ženy ☺) tak v tom pracovním.

I v naší Charitě pomalu končí rok a zároveň je to příprava na rok příští. Očekáváme příchod Spasitele. Je to vzácná návštěva, proto uklidíme doma i na pracovním stole, navaříme, nazdobíme domovy. A čekáme něco krásného, nového, otevírajícího se ...

Tak bych popsala i vlastní vnímání letošního závěru roku. Připadá mi, že se vlastně nic tak zvláštního nedělo, ale když se zastavím a začnu probírat jednotlivé měsíce, je za námi kus práce. Rekonstrukce Charitního domu sv. Kláry – kdo stavěl nebo rekonstruoval, ví, o čem mluvím – strach, že nebude dobré počasí, že se nestihnou termíny, že nebudou peníze, že nezkolaudujeme. Spousta že. V seznamu úkolů na letošní rok – odškrtnuto.

Co se dále letos dělo? Podařilo se nám zaregistrovat zdravotní službu v našem domově pro seniory. Vyhráli jsme každoroční bitvu o penízky na alespoň drobné navýšení mezd našich zaměstnanců. Další úkoly splněny.

Vytvořili jsme nový pracovní tým pro novou službu. Dokonce se nám podařilo získat do týmu zdravotní sestru (v posledních letech nadlidský výkon). Opravili jsme parketovou podlahu a pořídili žaluzie do pokojů klientů v Charitním domě pokojného stáří sv. Františka. A mezi tím spousta vyhraných papírových válek s úředníky. Také splněno.

A teď to nové, krásné a očekávané v roce 2020...

Od ledna budeme otevírat novou službu. Těšíme se, ale zároveň se celý tým trochu bojí, jak obstojíme, jak službu „rozjedeme“, jak se u nás budou klienti cítit. Prosíme o malou modlitbu o dobré charitní dílo.

Přeji všem svým spolupracovníkům i přátelům a příznivcům Charity Bohumín požehnané a klidné Vánoční svátky a všem moc děkuji za to dobré, co při společné práci do Charity přinášejí....

POŽEHNÁNÍ PRO SV. KLÁRU

Martin David

pomocný biskup ostravsko-opavský

pozdrav a požehnání od Pána!

Potvrzuji, že jsem

dne 28. listopadu 2019

požehnal

Charitní dům sv. Kláry

v Bohumíně-Starém Bohumíně

Všem, kdo v tomto domě najdou své útočiště a pomoc,
i těm, kdo zde budou pracovat,
vyprošuji hojnost Boží pomoci a Božího požehnání.

SLOVO SE STALO TĚLEM

Martin David
pomocný biskup ostravsko-opavský

Karel
kaneléf

č. j. 2019/16683 - V Ostravě 28. 11. 2019

Biskupství ostravsko-opavské, Kostelní nám. 3172/1, 728 02 Ostrava